

УСЛОВИ ЗА ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА НАСТАВНИКА, ВАСПИТАЧА И СТРУЧНОГ САРАДНИКА ЗАПОСЛЕНИХ У УСТАНОВАМА ОБРАЗОВАЊА И ВАСПИТАЊА

Законом о основама система образовања и васпитања могу се утврдити другачији услови за престанак радног односа наставника, васпитача и стручног сарадника запослених у области образовања и васпитања, од услова за престанак радног односа за остале запослене, који су прописани Законом о раду.

Из образложења: У погледу захтева за оцену уставности члана 132. став 2. и члана 162. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 62/03, 64/03 и 58/04), у поступку је утврђено да је о уставности наведених одредаба Закона Уставни суд одлучивао у раније вођеним поступцима. Наиме, Уставни суд је 21. јануара 2004. године, у предмету У-бр. 341/03, донео решење о неприхватању иницијативе за утврђивање неуставности члана 132. став 2. Закона о основама система образовања и васпитања, јер је оценио да је прописивање услова за престанак радног односа наставника, васпитача и стручног сарадника сагласно овлашћењу законодавца из одредбе члана 5. став 3. Устава РС. Такође, Уставни суд је оценио да су оспореном одредбом Закона утврђени услови за престанак радног односа једнако за све запослене који се налазе у истој правној ситуацији, будући да се ти услови односе на све који су као наставници, васпитачи или стручни сарадници запослени у образовној или васпитној установи, а уставни принцип једнакости грађана из члана 13. Устава не подразумева једнакост грађана у апсолутном смислу, већ гарантује једнакост грађана који се налазе у идентичним ситуацијама. При томе, чињеница да оспорена одредба Закона на другачији начин уређује престанак радног односа него Закон о раду, не даје основ за утврђивање њене неуставности, а о међусобној сагласности закона, Уставни суд није надлежан да одлучује, сагласно одредби члана 125. Устава РС.

(Одлука Уставног суда Републике Србије, У-бр. 140/04 од 30. 3. 2006.)